

ЧИЧО-ПЪЙ

Юженъ вѣтръ шомъ повѣй
и кокиче занаднича,
гласъ извива малко птиче:
— Чичо-пѣй! Чичо-пѣй!

Мжтни вадички текатъ.
Биволарче насрѣдъ пжтъ
се запира и се смѣй.
— Чичо-пѣй! Чичо-пѣй!

Слуша уморенъ орача.
Отъ чело му потъ се лѣй,
но оре, доде се сдрачи.
— Чичо-пѣй! Чичо-пѣй!

И зора пакъ шомъ изгрѣй,
златно семе ще засѣй,
да поникне и узрѣй.
— Чичо-пѣй! Чичо-пѣй!

Ранъ-Босилекъ

